

Arrest

nr. 116 745 van 10 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Filipijnse nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 januari 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 22 maart 2013 met referentenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 augustus 2013.

Gelet op de beschikking van 26 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. CAKTI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

1.2 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bij beschikking aan de partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 26 augustus 2013 het volgende gesteld:

“Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu bevat de synthesesememorie enkel een letterlijke weergave van de middelen zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Bij gebrek aan enige samenvatting van de middelen in de synthesesememorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

1.3 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 30 augustus 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

Ter terechtzitting van 22 oktober 2013, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 26 augustus 2013 opgenomen grond, zet de advocaat van de verzoekende partij uiteen dat mevrouw in 2010 gehuwd is met een Belgische burger, dat zij een procedure gezinshereniging heeft gestart en recht heeft gekregen op verblijf van minstens 5 jaar, dat zij in 2012 haar minderjarige dochter naar België wil brengen en tijdens deze aanvraag blijkt dat in de geboorteakte aangegeven was dat de moeder gehuwd zou zijn, terwijl bij de aanvraag van de moeder documenten werden ingediend waaruit blijkt dat deze nooit gehuwd was. Hieruit werd de conclusie getrokken dat de moeder valse of misleidende documenten gebruikt had en haar verblijf dus wordt afgenomen. De advocaat van de verzoekende partij wijst erop dat documenten zijn voorgelegd aangaande het gegeven dat de toenmalige partner twee weken voor de huwelijksdatum gestorven was. Ze zijn dus nooit gehuwd geweest. Dit is gedetailleerd uiteengezet in het verzoekschrift. De advocaat van de verzoekende partij vervolgt dat in de verweernota een herhaling van de bestreden beslissing staat en omwille van het feit dat de verwerende partij alles herhaald heeft uit de bestreden beslissing, de verzoekende partij geen andere mogelijkheid restte dan alles nog eens te herhalen, want het betreft een feitelijke discussie, geen van rechtsmiddelen. Het gaat om de vraag of meneer dood is en mevrouw gehuwd was, vandaar de letterlijke weergave van het oorspronkelijk verzoekschrift. De advocaat van de verzoekende partij vraagt dus de procedure niet te verwerpen en onderzoek ten gronde te voeren.

De verwerende partij verwijst naar de nota met opmerkingen.

1.4 De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie, van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesesememorie” in. Artikel 39/81 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 (§ 1);*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een syntheseseminarie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een syntheseseminarie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een syntheseseminarie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen syntheseseminarie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Het genoemde artikel 39/81, vijfde lid definieert de syntheseseminarie aldus als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht “over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een syntheseseminarie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen syntheseseminarie “zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme syntheseseminarie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een syntheseseminarie neer te leggen.

1.4.1 Zoals reeds in de beschikking van 26 augustus 2013 aangegeven, herneemt de verzoekende partij *in casu* in de ‘syntheseseminarie’ integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift.

1.4.2 Waar de verzoekende partij ter terechtzitting ter verantwoording van het gegeven dat zij een “letterlijke weergave van het oorspronkelijk verzoekschrift” heeft ingediend, stelt dat haar “geen andere mogelijkheid restte dan alles nog eens te herhalen” omdat “alles”, waaronder de bestreden beslissing, in de nota met opmerkingen van de verwerende partij evenzeer wordt herhaald, en waar zij meent dat “het (...) een feitelijke discussie (betreft), geen van rechtsmiddelen, met name dat het gaat om de vraag of meneer dood is en mevrouw gehuwd was”, dient er vooreerst op gewezen dat zowel uit de betekenis van het woord ‘samenvatten’ in het Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal, namelijk “1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen (...) 2. in het kort weergeven of herhalen (...)”, als uit de betekenis van het woord ‘samenvatting’ in datzelfde woordenboek, met name “1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. (...)”, blijkt dat de verkorte weergave of herhaling doorslaggevend is, waardoor een loutere reproductie niet kan volstaan. Er kan slechts worden vastgesteld dat de syntheseseminarie waarin het oorspronkelijk middel woord voor

woord wordt herhaald, geen synthesesememorie vormt *“waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*. Aangezien de verzoekende partij geen synthesesememorie zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet heeft neergelegd, dient overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld. De omstandigheid dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen eveneens zou hebben herhaald, evenals de kwalificatie naar de mening van de verzoekende partij als *“feitelijke discussie”* doch *“geen rechtsmiddelen”*, ontslaat de verzoekende partij niet van de wettelijke verplichting om in de synthesesememorie minstens een samenvatting van de middelen op te nemen.

In de mate waarin de verzoekende partij erkent dat zij een *“letterlijke weergave van het oorspronkelijk verzoekschrift”* heeft ingediend, evenwel omdat haar *“geen andere mogelijkheid restte dan alles nog eens te herhalen”* en zij bij het betoog dat één en ander *“gedetailleerd uiteengezet (is) in het verzoekschrift”*, wenst te volharden in de door haar ontwikkelde middelen, kan erop gewezen worden dat de neerlegging van een synthesesememorie conform artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet facultatief is, waarbij de verzoekende partij desgevallend kennis kan geven van haar wens om geen synthesesememorie neer te leggen, waarna de procedure conform artikel 39/81, achtste lid van de vreemdelingenwet wordt voortgezet en de middelen uit het inleidend verzoekschrift in hun oorspronkelijke vorm zullen worden behandeld. Het kwam dan ook aan de verzoekende partij toe om te kiezen om, ofwel een synthesesememorie in te dienen conform artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en de aangevoerde middelen samen te vatten, ofwel de griffie er tijdig van op de hoogte te stellen dat zij geen synthesesememorie wenst neer te leggen waarna zij overeenkomstig artikel 39/81 van de vreemdelingenwet ervan verzekerd is dat de annulatieprocedure wordt voortgezet.

1.5 Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met haar betoog ter terechtzitting geen elementen heeft bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 26 augustus 2013 was gesteld, zodat overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

Het overige betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting betreft de grond van de zaak en doet, gelet op het feit dat het beroep onontvankelijk is, niet ter zake. De Raad kan aldus net ingaan op het verzoek van de verzoekende partij *“de procedure niet te verwerpen en onderzoek ten gronde te voeren”*.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET